

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. december 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0708
Dok.: NGR40309

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 107 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. november 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 107 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Mener ministeren, at de foreliggende initiativer på området er tilstrækkelige?”

Svar:

Justitsministeriet går ud fra, at spørgsmålet vedrører initiativer med henblik på at bekæmpe strafbare trusler mod kvinder, der vil bryde ud af et arrangeret ægteskab.

Regeringen prioriterer indsatsen for at bekæmpe vold og trusler mod kvinder, herunder vold og trusler mod kvinder, der søger at bryde ud af et arrangeret ægteskab, meget højt. Det gælder både i relation til en relevant forebyggende indsats, som involverer en række forskellige myndigheder, og en klar og konsekvent retshåndhævelse over for personer, der udøver vold og trusler.

Tilfælde af vold og trusler mv. mod kvinder, der søger at bryde ud af et arrangeret ægteskab, vil kunne være omfattet af en række forskellige bestemmelser i straffeloven, herunder f.eks. §§ 244-246 om vold, § 260 om ulovlig tvang og § 266 om grove trusler.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der bl.a. har udtalt følgende om den politimæssige indsats på området:

”Rigspolitiet udsendte i juni 2006 retningslinjer til landets politikredse for den politimæssige håndtering af æresdrab og andre strafbare forhold, der har forbindelse med kulturelt eller religiøst betingede normer og æresbegreber.

Der blev i den forbindelse med omgående virkning iværksat en systematisk og landsdækkende politimæssig monitoring af mulige strafbare forhold, der har forbindelse med kulturelt eller religiøst betingede normer og æresbegreber.

Som opfølgning på retningslinjerne udarbejdede Rigspolitiet i 2007 endvidere en strategi for politiets indsats over for æresrelaterede forbrydelser. Formålet med strategien er at fastlægge en overordnet ramme for den samlede politimæssige håndtering af denne kriminalitetsform såvel lokalt i politikredsene som centralt i Rigspolitiet.

Iværksættelsen af den systematiske politimæssige monitoring indebærer bl.a., at politikredsene løbende skal indberette samtlige fore-

liggende oplysninger, der kan være af betydning for bekæmpelsen af æresrelaterede forbrydelser til Nationalt Efterforskningscenter (NEC) i Rigspolitiet, hvor politikredsens oplysninger bearbejdes og suppleres med oplysninger fra andre kilder, herunder fra sociale myndigheder og organisationer, ligesom de analyseres.

Formålet med den systematiske politimæssige monitoring er, at politiet på baggrund af en omfattende og aktuel baggrundsviden proaktivt – det vil bl.a. sige uden at afvente anmeldelser – kan iværksætte og målrette efterforskninger inden for de områder, som er undergivet systematisk politimæssig monitoring, ligesom den præventive indsats kan styrkes. Det kan i den forbindelse oplyses, at Rigspolitiet siden midten af 2006 har modtaget ca. 380 indberetninger fra politikredsene vedrørende æresrelaterede sager.

Politikredsene kan endvidere i forbindelse med enhver efterforskning inden for de kriminalitetsområder, der er undergivet systematisk politimæssig monitoring på nationalt plan, herunder æresrelaterede forbrydelser, indhente oplysninger fra NEC, ligesom NEC på eget initiativ videregiver oplysninger, som skønnes at være relevante for politikredsens indsats med henblik på at modvirke og opklare den relevante kriminalitet, eller som i øvrigt skønnes at være af betydning for løsningen af politikredsens opgaver. Taktiske og operative planer udarbejdes efter omstændighederne i samarbejde mellem vedkommende politikreds og NEC.

I forbindelse med konkrete efterforskninger om æresrelaterede forbrydelser kan NEC yde rejsehøjsassistance til den politikreds, hvor en sag er forankret, og der er til stadighed afsat efterforskere, som er specialiseret i og kan yde efterforskningsmæssig bistand på dette område.

Det fremgår af Rigspolitiets strategi for politiets indsats over for æresrelaterede forbrydelser, at politikredsene bl.a. har til opgave at erkende og identificere æresrelaterede sager og således efterforske mulige strafbare forhold, der kan have forbindelse med kulturelt eller religiøst betingede normer og æresbegreber.

Politikredsene skal endvidere yde en præventiv indsats i forhold til æresrelaterede forbrydelser, herunder ved at sætte truede personer i kontakt med relevante myndigheder og organisationer mv. for herved at sikre, at de pågældende får den nødvendige støtte, ligesom politiet skal iværksætte relevante beskyttelsesforanstaltninger i forhold til truede personer, når dette skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Politiet indgår i den forbindelse i et tæt og konstruktivt samarbejde med alle, der kan bidrage til den intensiverede indsats over for denne type af forbrydelser, og Rigspolitiets strategi for indsatsen mod æresrelaterede forbrydelser bygger således på et udbygget samarbejde mellem politiet og andre relevante myndigheder samt

visse organisationer og foreninger, herunder særligt myndigheder og organisationer, der varetager sociale og sundhedsmæssige opgaver.

Det bemærkes i den forbindelse, at samarbejdet mellem politiet og sociale myndigheder og organisationer kan være med til at sikre en tidligere afdækning af mulige æresrelaterede strafbare forhold, herunder f.eks. i forbindelse med en ung piges pludselige udeblivelse fra skolen mv., ligesom sociale organisationer kan medvirke i forbindelse med en mægling mellem parterne i en konflikt, der tager udgangspunkt i forhold, der har forbindelse med kulturelt eller religiøst betingede normer og æresbegreber.

Det kan i den forbindelse nævnes, at Rigspolitiet den 7. oktober 2008 afholdt et seminar vedrørende æresrelaterede forbrydelser, der ud over repræsentanter fra politiet havde deltagelse af bl.a. Landsorganisationen af Kvindekrisecentre.

Rigspolitiet har som supplement til strategien udsendt en vejledning, der indeholder en række anbefalinger til brug for politiets behandling af æresrelaterede forbrydelser med henblik på at sikre den bedst mulige politimæssige håndtering af sådanne sager.

Vejledningen er udformet som en – klassificeret – manual og indeholder bl.a. retningslinjer for politikredsens visitation af de omhandlede sager, inddragelse af relevante støtte- og rådgivningsgrupper mv., anvendelsen af præventive samtaler med de truede personer samt vurdering af den konkrete trussel mod den enkelte forurettedes sikkerhed, herunder med henblik på iværksættelse af eventuelle relevante beskyttelsestiltag og præventive samtaler.

Sådanne beskyttelsesforanstaltninger vil efter omstændighederne f.eks. kunne omfatte udlevering af politiets særlige alarmtelefon/overfaldsalarm eller i meget alvorlige tilfælde ny identitet mv. som led i det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram.

Det fremgår endelig af vejledningen, at politikredsene kan søge bistand hos Landsorganisationen for Kvindekrisecentre (LOKK), som bl.a. vil kunne rådgive politikredsene om diskrete anbringelsessteder, kontakt til de sociale og sundhedsfaglige myndigheder samt eventuelle mæglingsbestræbelser i forholdet til de involverede parter. Politikredsene vil i den forbindelse videreformidle oplysninger herom til forurettede.

Det er i den forbindelse efter Rigspolitiets opfattelse afgørende, at den beskrevne politimæssige indsats følges op af de relevante og nødvendige sociale tiltag i forhold til ofrene i de sager, der kommer til myndighedernes kendskab. Det gælder såvel sager, hvor der er begået en æresrelateret forbrydelse, som i sager, hvor der alene er indikationer på, at den pågældende vil kunne blive offer for en sådan forbrydelse.

Rigspolitiet har i 2007 i samarbejde med Rigsadvokaten og efter drøftelse med politikredsene endvidere udarbejdet en overordnet strategi for en styrket indsats over for jalousidrab og andre alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser [jf. Rigsadvokatens udtalelse nedenfor] [..].

Det er herefter samlet set Rigspolitiets opfattelse, at dansk politi med udgangspunkt i den ovennævnte strategi og vejledning for politiets indsats og behandling af æresrelaterede forbrydelser samt Rigspolitiets og Rigsadvokatens overordnede strategi for en styrket indsats over for jalousidrab og andre samlivsrelaterede forbrydelser yder en effektiv og koordineret indsats i relation til kvinder, som udsættes for æresrelaterede forbrydelser og familierelateret vold i øvrigt.”

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der bl.a. har udtalt følgende:

”Med hensyn til at beskytte kvinder, der er brudt ud af eller ønsker at bryde ud af et ægteskab, der er arrangeret af familien, kan rigsadvokaturen [...] pege på en række af de initiativer mv., der er beskrevet i Rigsadvokatmeddelelse nr. 3/2008 om behandling af sager om samlivsrelaterede forbrydelser.

I denne meddelelse beskrives bl.a. mulighederne for at meddele tilhold efter straffeloven og bortvisningsloven.

Herudover er fastsat retningslinjer om hjælp til forurettede, der har været udsat for samlivsrelaterede forbrydelser, bl.a. ved, at politiet skal bistå ved henvendelse til krisecenter, orientere de sociale myndigheder mv.

Det bemærkes endvidere, at Rigspolitiet har iværksat initiativer mod mulige strafbare forhold, der har forbindelse med kulturelt eller religiøst betingede normer og æresbegreber.

I de seneste år er der således af politiet og anklagemyndigheden iværksat en række initiativer, der skal forbedre forholdene for og sikre beskyttelsen af kvinder, der udsættes for æresrelaterede forbrydelser, herunder trusler fra deres familier, fordi de ønsker at bryde ud af et arrangeret ægteskab.

Disse initiativer har efter min opfattelse medvirket til en betydelig intensiveret indsats på området, som i øvrigt løbende må vurderes med henblik på overvejelse af, om der er behov for nye initiativer.”

Rigsadvokaten henviser i øvrigt til en tidligere udtalelse, som bl.a. indeholder følgende beskrivelse af Rigsadvokatens retningslinjer vedrørende samlivsrelaterede forbrydelser:

”[...] **2.** Rigsadvokaturen har i Rigsadvokatmeddelelse nr. 3/2008 fastsat yderligere retningslinjer for behandlingen af sager om samlivsrelaterede personfarlige forbrydelser bl.a. med henblik på at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af reglerne om tilhold efter straffelovens § 265 og bortvisning mv. efter bortvisningsloven.

Straffelovens § 265 giver således mulighed for at meddele en advarsel mod at trænge sig ind på, forfølge med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe en anden person.

En advarsel kan anvendes i forbindelse med samlivsophævelse med henblik på at forhindre den ene parts kontakt til den tidligere ægtefælle eller samlever. Det er således en advarsel til den pågældende om, at politiet ser alvorligt på hans eller hendes chikane mod den tidligere ægtefælle eller samlever. En advarsel efter straffelovens § 265 giver ikke hjemmel til at meddele forbud mod at indfinde sig på et nærmere bestemt geografisk område.

Tilholdet (advarslen) udstedes af politiet, når den, som tilholdet skal beskytte, anmoder om det. Politiet kan endvidere på eget initiativ meddele en advarsel, såfremt advarslen sigter mod at forebygge et alvorligt overgreb. Politiet vil ligeledes kunne anvende denne mulighed, hvor forurettede, f.eks. på grund af anden etnisk oprindelse end dansk, kan have vanskeligt ved at overskue konsekvenserne og betydningen af en advarsel og derfor er tilbageholdende med at fremsætte anmodning herom.

En afgørelse om at meddele tilhold beror på en konkret vurdering af sagens omstændigheder. Det fremgår imidlertid af retningslinjerne for udstedelse af tilhold, at muligheden for at beskytte forurettede bør udnyttes bedst muligt, og at politiet således ikke skal være for tilbageholdende med at meddele en advarsel, når det f.eks. begæres af personer, der har været udsat for voldtægt, grovere vold eller trusler efter straffelovens § 266.

Det er en betingelse for at meddele en advarsel, at den pågældende har gjort sig skyldig i et eller flere forhold af den karakter, der er omfattet af advarslen. Der kan således ikke meddeles advarsel i en situation, hvor der intet er sket mellem parterne, men hvor den ene part blot tror, at den anden part på et senere tidspunkt eventuelt vil foretage handlinger, der kan begrunde, at der meddeles en advarsel.

En advarsel har som udgangspunkt gyldighed i 5 år, og overtrædelse af advarslen straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

3. Ved bortvisning kan det forbydes en person over 18 år at opholde sig i sit hjem, jf. bortvisningslovens § 1 (lov nr. 449 af 9. juni 2004).

Formålet med reglerne om bortvisning er at give politiet mulighed for i visse tilfælde at bortvise en voldelig eller truende person fra det fælles hjem i en periode med henblik på at hindre (yderligere) vold mv. mod medlemmer af husstanden, og således at det som udgangspunkt er den voldelige eller truende person og ikke den forurettede, der om fornødent skal forlade hjemmet. Bortvisning er således et strafsanktioneret forbud mod at indfinde sig og opholde sig på et bestemt sted.

Bortvisning kan ske, når et medlem af husstanden anmoder om det, eller når almene hensyn kræver det, jf. bortvisningslovens § 5, stk. 1. En bortvisning som følge af almene hensyn kan f.eks. besluttes, hvis der er en begrundet formodning om, at den forurettedes passivitet eller modvilje skyldes frygt for den pågældende voldelige eller truende person.

Betingelserne for bortvisning fremgår af bortvisningslovens § 2.

For det første er det en betingelse, at der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en overtrædelse af straffelovens §§ 210, 213, 216-262 a eller 266, der kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder, eller at den pågældende har optrådt på en måde, der i øvrigt indebærer en trussel om vold mod et medlem af husstanden.

For det andet er det en betingelse, at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ved forbliven i hjemmet vil begå en lovovertrædelse af den ovennævnte karakter (indikationskravet).

Og endelig er det for det tredje en betingelse, at bortvisning skal være proportional.

Den tidsmæssige udstrækning af bortvisningen må ikke overstige fire uger, dog således at bortvisningen herefter kan forlænges i fire uger ad gangen, hvis der fortsat er risiko for overgreb. Ved afvejningen af den tidsmæssige udstrækning af forbuddet skal der tages hensyn til, at bortvisningen ikke alene har til formål at forhindre overgreb mod personer i det fælles hjem, men også at skabe ro med henblik på en holdbar løsning på problemerne.

Reglerne om bortvisning suppleres af reglen om tilhold og forbud mod at opholde sig i et nærmere afgrænset område, jf. bortvisningslovens § 3.

I tilknytning til en bortvisning kan der således meddeles et tilhold i form af en advarsel mod at trænge sig ind på, forfølge med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe bestemte personer.

En bortvisning kan endvidere suppleres med et geografisk bestemt tilhold i form af et forbud mod at opholde sig i et nærmere afgrænset område. Forbuddet kan omfatte et nærmere afgrænset område i

nærheden af boligen eller forurettedes arbejds- eller uddannelsessted.

Hvorvidt en bortvisning skal kombineres med et tilhold, beror på en konkret vurdering af, hvad der er hensigtsmæssigt for at beskytte den forurettede. Hvis et tilhold ikke er tilstrækkeligt af hensyn til bortvisningens formål, kan der endvidere meddeles et forbud, såfremt forbuddet er proportionalt.

Forsætlig overtrædelse af bortvisning, tilhold eller forbud straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

4. I bekendtgørelse nr. 1108 af 21. september 2007 om politiets og anklagemyndighedens pligt til at vejlede og orientere forurettede i straffesager og til at udpege en kontaktperson for forurettede samt i Rigsadvokatmeddelelse nr. 8/2007 er der fastsat generelle regler om vejledning mv. af forurettede i straffesager. Herudover er der i Rigsadvokatmeddelelse nr. 3/2008 fastsat yderligere retningslinjer for vejledningen af forurettede i sager om samlivsrelaterede personfarlige forbrydelser.

Politiet skal således hurtigst muligt vejlede den forurettede om reglerne om beskikkelse af en bistandsadvokat. Herudover skal forurettede vejledes om adgangen til at få påkendt et eventuelt erstatningskrav under straffesagen, om muligheden for at få offererstatning samt om muligheden for at få støtte ved offerrådgivningen.

I sager om grovere overtrædelser af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, og ved sædelighedsforbrydelser skal der endvidere udpeges en kontaktperson for forurettede hos politiet eller anklagemyndigheden, såfremt den forurettede forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten. I andre sager, hvor forurettede forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten, kan der udpeges en kontaktperson for forurettede, hvis det skønnes nødvendigt.

Kontaktpersonen har bl.a. til opgave at hjælpe og støtte forurettede, når den pågældende henvender sig til politiet eller anklagemyndigheden. Herudover skal kontaktpersonen vejlede den forurettede om den pågældendes retsstilling under sagen, herunder om rettigheder og pligter i forbindelse med afgivelse af forklaring i retten. Kontaktpersonen skal også informere om sagens gang og forventede forløb.

Såfremt der er grundlag herfor, skal politiet ligeledes vejlede om udlevering af overfaldsalarm eller udstedelse af tilhold efter straffeloven eller bortvisning mv. efter bortvisningsloven samt tilbyde forurettede hjælp af mere praktisk karakter.

Herudover skal politiet orientere andre relevante myndigheder i sagen, herunder de sociale myndigheder således at der hurtigst muligt kan blive iværksat de fornødne tiltag med henblik på at støtte forurettede. [...]”

Justitsministeriet har vedrørende indsatsen på området endvidere indhentet udtalelser fra Velfærdsministeriet og Integrationsministeriet.

Velfærdsministeriet har oplyst følgende:

”Vold mod kvinder og børn er ganske uacceptabelt uanset kulturel og etnisk baggrund. Den målrettede bekæmpelse af vold mod kvinder gennem de senere år har bragt problemet ind i den offentlige debat, som det ses med Halima-sagen [som omtales i artiklen nævnt i spørgsmål nr. 106 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del)]. Men indsatsen mod vold i familien skal fortsætte og styrkes. Det er positivt, at resultaterne af indsatsen gennem de senere år har vist, at antallet af voldsramte kvinder er reduceret fra over 42.000 kvinder årligt til omkring 28.000 kvinder. Samtidig er det anslåede antal af børn, der vokser op i en voldsramt familie, faldet fra 29.000 til 20-22.000 børn.

Indsatsen fortsætter, og med satspuljeforliget 2009 er der afsat 35 mio. kr. til en fremadrettet National strategi mod vold i nære relationer. I den nye nationale strategi vil bekæmpelse af vold og trusler mod etniske minoritetskvinder fortsat være en central del af indsatsen.

Regeringen har allerede gennemført 2 omfattende handlingsplaner til bekæmpelse af vold mod kvinder og børn, hvor der har været særlige tiltag rettet mod kvinder med etnisk minoritetsbaggrund. Derudover har etniske minoritetskvinders særlige forhold været en del af de mere generelle foranstaltninger. I den nuværende handlingsplan for 2005-2008 har regeringen sammen med satspuljepartierne finansieret og iværksat 30 initiativer til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og børn i familien.

For at afhjælpe en akut situation med vold eller trusler om vold kan kvindekrisecentre være en midlertidig løsning. I 2003 blev der ved en ændring af lov om social service indført en selvstændig paragraf i loven om kommunernes forpligtelse til at tilbyde midlertidigt ophold til kvinder, der har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Den selvstændige paragraf skal ses i forlængelse af en mangeårig indsats for at styrke indsatsen for voldsramte kvinder.

Ved en udvidelse af § 109 i serviceloven blev der 1. juli 2008 indført en ordning med rådgivning af kvinder med børn på kvindekrisecentre. Familierådgiverordningen har til formål at støtte kvinden, mens hun er på kvindekrisecentret – og ikke mindst i forbindelse

med udslusning fra krisecentret. Familierådgiveren skal bidrage til, at den voldsramte kvinde og hendes børn, der har taget ophold på et kvindekrisecenter, får den nødvendige støtte til at genetablere en selvstændig tilværelse uden for kvindekrisecentret, og at overgangen fra kvindekrisecentret kommer til at ske på en så god og hensigtsmæssig måde som mulig.

Familierådgivere skal støtte med henblik på etablering af kvinden og børnene i en ny bolig, i en ny familiesituation, evt. sikre, at der søges tilskud til flytte- og etableringsudgifter, ligesom der kan være tale om at støtte kvinden med at vende tilbage til arbejdsmarkedet, i uddannelse mv.

For børn over seks år, der følger deres mor på kvindekrisecenter, er der etableret en ret til psykologbehandling med henblik på afhjælpning af og støtte i de problemer, der er eller har været forud for kvinden og barnets flytning til et kvindekrisecenter, herunder støtte til bearbejdning af eventuelle tumultariske og voldelige oplevelser. Fra 2009 vil aldersgrænsen på 6 år blive afskaffet, således at alle børn herefter har ret til psykologbehandling.

Samlet er der med familierådgiverordningen og psykologordningen over for børn på krisecenter, givet en øget fokus på de forhold, som kvinder og børn har på krisecentre og i forbindelse med etablering af en fremtidig selvstændig tilværelse. Det er igennem disse ordninger generelt muligt for kommunerne at følge bedre med i, hvilken form for støtte de pågældende har og vil få.”

Integrationsministeriet har oplyst følgende:

”Integrationsministeriet kan oplyse, at der efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, når visse andre betingelser er opfyldt.

24-års-reglen er et led i indsatsen mod tvangsægteskaber og beskytter unge under 24 år mod at blive presset eller tvunget af deres familie til at indgå et ægteskab.

Reglen betyder desuden, at unge under 24 år ikke bliver presset af familien til at skulle forklare over for udlændingemyndighederne, at de ønsker ægtefællesammenføring i en situation, hvor dette måske ikke er tilfældet.

Endvidere kan opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, ikke gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters ønske. Er ægteskabet indgået eller er samlivsforholdet etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det for tvivlsomt, om

ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, jf. § 9, stk. 8.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at den forudsættes administreret således, at tidligere ægtefællesammenføringer i den pågældende familie skal tale for, at ægteskabet eller samlivsforholdet ikke anses for indgået eller etableret efter begge parter eget ønske.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at hvis et ægteskab eller samlivsforhold er indgået eller etableret mellem en fætter og kusine eller andre nære slægtninge, vil der være en formodning for, at ægteskabet eller samlivsforholdet ikke er indgået eller etableret efter begge parter eget ønske.

Begge bestemmelser har således til formål at modvirke tvangsægteskaber.

Integrationsministeriet kan også oplyse, at det følger af udlændingelovens § 22, nr. 7, at en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end 9 år eller har ophold efter §§ 7 eller 8 (asyl), kan udvises, hvis udlændingen efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter bl.a. § 22, nr. 7, medmindre forhold vedrørende udlændingens tilknytning til det danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt mv. afgørende taler derimod.

Det klare udgangspunkt er således, at der skal ske udvisning ved dom for overtrædelse af straffelovens §§ 260 og 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske.

Integrationsministeriet kan videre oplyse, at der desuden er iværksat en række initiativer, der har til formål at støtte unge, der er flygtet fra æresrelaterede konflikter, herunder tvangsægteskab eller trusler om tvangsægteskab, samt at støtte de unge, så de efterfølgende får mulighed for at klare sig selv.

Det drejer sig bl.a. om Rehabiliteringscentret for Etniske kvinder i Danmark, som er et bosted for kvinder, der har været udsat for tvangsægteskab, trusler om tvangsægteskab eller anden æresrelateret vold, og bostedet Kastaniehuset, som er et bosted for unge piger med etnisk minoritetsbaggrund, der oplever alvorlige generationskonflikter med familien.

Integrationsministeriet yder endvidere økonomisk støtte til aktiviteter vedrørende æresrelaterede konflikter i regi af Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK). LOKK driver bl.a. telefonrådgivning for unge, for fagfolk og for forældre. Endvidere tilbyder LOKK mægling i sager om æresrelaterede konflikter.

Integrationsministeriet har desuden støttet efterværnsprojekter på krisecentre og støtter p.t. et efterværnsprojekt på Krisecentret Danerhuset, ligesom ministeriet har støttet oprettelse af bostedet Rosenly, som er et bosted for nydanske kvinder med børn, som har været på krisecenter, udsat for vold eller har andre alvorlige problemer i familien.

Dertil kommer, at ministeriet er i færd med at etablere:

- Et botilbud til unge par, der er i risiko for æresrelaterede konflikter, herunder tvangsægteskab. Tilbuddet skal også omfatte efterværn.
- En central rådgivnings- og informationsenhed, hvortil der skal være tilknyttet mæglerkorps, socialrådgivere, psykologer mv. Enheden skal tilbyde:
 - Mægling ved oprettelse af et landsdækkende mæglerkorps
 - Støtte til unge mænd og kvinder, der er flygtet fra tvangsægteskab eller trusler herom, eller som er udsat for andre æresrelaterede konflikter
 - Rådgivning og information til frontmedarbejdere
 - Anden forebyggelse i form af f.eks. holdningsbearbejdning via debatter, kampagner, inddragelse af frivillige og minoritetsorganisationer mv.

Indsatsen har været i udbud, men på botilbuddet indkom der desværre ikke bud, der levede op til kravene, mens der på rådgivnings- og informationsenheden alene indkom ét bud. For at modtage flere bud og opnå større konkurrence skal opgaverne udbydes igen, og der er netop ved satspuljeforhandlingerne afsat 7 mio. kr. ekstra over 4 år til indsatsen.”

Som det fremgår, er der allerede taget en række initiativer vedrørende bl.a. sager, hvor kvinder udsættes for vold og trusler, fordi de ønsker at bryde ud af et arrangeret ægteskab. Regeringen er løbende opmærksom på, om der er behov for yderligere initiativer på området.